

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 463 בס"ד ערש"ק פר' כי-תצא ט"ז אלול תשע"ג

פצוצים יקרים

והיה כי תבא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך וכו' (כו, א) רש"י מגיד שלא נתחייבו בביכורים עד שכבשו את הארץ וחלקוה, הביאור בזה כי ההודיה של הבאת ביכורים באה על שלימות הטוב דוקא (ולכך מביאים בכורים משבעת המינים) וכדי להודות על הבכורים צריך להיות מצב שכל בני ישראל על אדמתם אחרת חסר שלימות הטוב וההנאה של כלל ישראל, וד"ל (באורים לפרש"י ממשנת האדמו"ר מלובביץ)

כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך וכו' (כו, יב) נראה לפרש הכתוב כאדם המשתוקק מאד ליתן את כל אשר יש לו למעשר לעניים כי שמחה גדולה לפניו לתת מנכסיו לאחרים אלא שאינו רשאי לעשות כן (כאז"ל המרבה במעשר מעשרותיו מקולקליו) וזה שאמר הכתוב כי תכלה נפשך ותחפוץ מאד לתת מממונך לאחרים אז כאשר תתן את המעשר ללוי לגר ליתום ולאמנה וכו' ואכלו בשעריך ושבעו מובטח הדבר שישבעו בהמאכלים כי תשלח ברכה במעיהן והואיל ובטוב לב ניתנו המעשרות. (תפארת שלמה)

בערתי הקודש מן הבית וגו' לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי (כו, יג) הנה סיום הכתוב ולא שכחתי נראה כמיותר, ואולי יש לומר דענין מצות הבכורים לזכור תמיד כי לה' הארץ ומלואה ולא יחשוב שכוחו ועוצם ידו עשה לו את כל החיל הזה כי מחשבה כזאת יכולה להשכיח את אלקיו עושהו כמש"כ פן תאכל ושבעת וגו' ושכחת את ה' אלקיך, ולכן בפסוק שאומרים בידיו מעשרות מסיימים ולא שכחתי כלומר שלא נשאתי בנאווה אלא הודיתי לה' על כל הטוב אשר נתן לי הקב"ה ולא נתקיים בי ח"ו המקרא ורם לבבך ושכחת. (לקוטי כרם שלמה)

עשיתי ככל אשר צויתני (כו, יד) רש"י שמחתי ושימחתי בו, לכאורה האיד מרומז דבר זה בהכתוב שלפנינו? ונראה דאז"ל דבכל מקום המוכר והקונה שמח אבל במתן תורה הקב"ה שמח ובני ישראל שמחים, זה שאומר הכתוב עשיתי ככל אשר צויתני במתן תורה והיינו ששמחתי ושימחתי כשם שהקב"ה שמח במתן תורה. (חתם סופר)

היום הזה ה' אלקיך מצוך וכו' (כו, טז) רש"י בכל יום יהיו בעיניך כחדשים כאילו בו ביום נצמית עליהם, רצונו לומר שבכל יום, גם כשאין עסוק בהבאת הבכורים יהיו בעיניך כחדשים והוא נלמד ממש"כ היום הזה וכו' המילה הזאת מרכוז את התחדשות של האדם בכל יום בכל שעה כאילו היום נצמית עליהם. (באורים לפרש"י ממשנת האדמו"ר מלובביץ)

וה' האמריך וכו' ולהיותך עם קדוש כאשר דיבר (כו, יח) הכלל הדבור היוצא מפי הקב"ה הוא רק חסד על כל העולמות ובאמת בשעה שהדיבור דבוק בשרשו אז הדבור חסד גדול, אבל כשמתפשט הדיבור בבריאה אז החסד מצמצם עצמו כפי יכולתו, אבל אצל האדם אשר דבוק תמיד להשי"ת אז יכול לקבל חסד כאשר כאשר מדבר בכל מצב וזהו "כאשר דיבר" כאשר הדיבור דבק להשי"ת (קדושת לוי).

לדעת החברותא אמרנו לכל החברים ואלו בי ישרא

גבאה שנה וקלאוניה, גאל שנה וזרכוניה
 שנה טובה ולחורנה
 גבאה וגבאה טובה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

463
7

שיחת הרא"ש ז"ע"א ה"בא לזכ"ס ע"י א.א.

דוד המלך ל"דוד מלך ישראל חי וקיים", בגלל שהוא פעל בעצמו לחיות באהבה שאינה תלויה בדבר. וכך גם אנו צריכים לחיות באותה בחינה, וכאשר החבר מצער אותנו (למרות שהוא בעל בחירה ואסור לו לעשות זאת, אבל אחרי שהוא עשה את זה) עלינו להשאיר עמו באותה אהבה, אסור לנו למנוע ממנו שום דבר. צריך להמשיך ללכת איתו יחד, ושנרצה לשתף את המעשים שלנו עם המעשים שלו שהכל יהיה פעולה אחת. אסור לנו להכנס עמו בשנאת חנם, ולקנאה, עלינו להמשיך ללכת אתו יחד, וכל אחד יאהב את השני.

ולמרות שהדבר קשה מאד מאד. כי הקנאה גדולה, והשנאה גדולה עד מאד, הרציחה מאד גדולה, התאוות מאד גדולות, וכל המידות הרעות גדולות; אבל אנו צריכים להאמין שהרבש"ע שולח לנו את הסיבה שתמנע אותנו. גם גדולי ישראל שבכל הדורות לא יכלו להגיע לגדולתם אם לא היו שומעים את הסיבות, וכמוהם כל אחד במדרגה שלו צריך לשמוע את הסיבות ולהענות להם. אסור לדחות למחר. וכי מחר יהיה יותר טוב? אם לא עכשיו אימתי! אם לא עכשיו לא מתקדמים. מחר זה דחיה. יש מחר לאחר זמן.

הרבש"ע רוצה שמכשלונות החיים שלנו נלמד להכיר את שפלותינו, עד שנרד מטה מטה, ונגיע להכיר שאנו באותה מדרגה כמו בהמה. וכמו שהבהמה מכירה את אדונה ע"י שהוא מרגיל אותה בחרישה

וזהו המהלך בו צריך האדם ללכת. הוא צריך להשיג את המידה של הרבש"ע - אהבה שאינה תלויה בדבר, וצריך לתת את המלכות לקדושה. ולא שכל אחד ירצה מלכות לעצמו, שהוא בעצמו יהיה - כביכול - הרבש"ע. עליו לדעת שהוא מונהג באמצעות סיבות באהבה שאינה תלויה בדבר, ובשעת נסיון יש סיבה שעוזרת לו כמו שיוסף הצדיק נעזר ע"י שנראתה לו דמות דיוקנו של אביו, כך הוא עוזר לכל אחד. כל אחד יודע שבשעה שהוא הולך לפגום (דהיינו בשעה שהוא רוצה גדלות ולתפוס את המלכות לעצמו) הרבש"ע מכניס לו מחשבה שתעצור אותו, אבל הוא דוחה את זה למחר, לא עכשיו! וזו הטעות! כי "אם לא עכשיו אימתי". לכן אנו נמצאים כ"כ הרבה זמן בגלות הארוכה.

- 1 -

אבל עכשיו הכל נגמר. הגיעה השעה שהרבש"ע רוצה לגאול אותנו, ואם ח"ו מצינו לא נהיה מוכשרים לגאולה אינני רוצה להוציא מהפה מה יהיה איתנו. אנו מוכרחים כולנו להתאחד, וכל אחד יחזיר את המלכות אל הקדושה, ואז תהיה מחיית עמלק, ותבוא הגאולה האמיתית לכלל ישראל, ואז הוא ינקום את כל הדם הנשפך של עם ישראל, והוא יוליך אותנו בחזרה לארץ ישראל שהוא יבנה. בשביל זה עלינו להגיע ל"מה אני רחום אף אתה רחום", ולהיות באותה מידה של הרבש"ע - אהבה שאינה תלויה בדבר, שבזכותה הגיע

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

463
ג

המשך מעמ' קודם

וזריעה, כך היא מתרגלת שהוא האדון, ועיי' ידע שור קונוהו חמור אבוס בעליו, באותה דרך צריך האדם להכיר את בוראו. כאשר הוא עובד על עצמו ומגיע למדריגה של הבהמיות שלו - "וחטאתי נגדי תמיד" - אז כל פעולה שהוא עושה זה הרבש"ע שמפעיל אותו, וכך הוא מתרגל למציאות ה' דרך הפעולות שהוא מפעיל בו. ההבדל בין אדם לבהמה הוא, שלבהמה אין בחירה, היא לא יכולה להבין שאם האדון לא יפעיל אותה היא לא תוכל להסתדר. היא בהמה ופועלת מבלי דעת. לאדם יש דעה ודיבור, והדעה שלו היא להבין שאם הרבש"ע לא יפעיל וינהיג אותו הוא לא יעשה כלום. אין לנו בחירה אם לעשות או לא, רק על ידיעה, אם נחשוב שאנו עושים או שהוא העושה. וכשאדם עומד על הבחירה, עצם המציאות של האיברים שלו היא הילול ושבח לה'. לא שבח שאומרים בפה, רק כמו שכתוב "כל עצמותי תאמרנה". ומה הוא השבח? - ה' מי כמוך", אם אתה לא תפעיל אותנו אין אפשרות להזיז את היד.

- ח -

כשאנו נתקשר ונתדבק אחד עם השני ע"מ שיחד נהיה דבוקים ברבש"ע, הוא יזכה אותנו ויגאלנו מהגלות המרה, ויושיב אותנו איש איש על כנו ועל בסיסו, תחת גפנו ותאנתו, ויפסיקו צרות הציבור שהיהודים כ"כ רגילים בהם, ומה שכל יהודי בפרטיות עובר.

אך כשזה לא קורה, הרבש"ע שולח לנו תזכורות בדמות כל מיני מאורעות ואסונות,

הוא קורא לנו: "קינדער, אתם לא שומעים בקולי, אתם לוקחים לעמכם את האדנות שלי, יש ביניכם קנאה, איש את רעהו חיים בלעו". כל אחד שיודע את צרת נפשו מכיר שהוא מחפש גדלות, הוא לא מחפש את הרבש"ע. ואפילו אם כשמדברים אליו הוא שומע ומקבל, זה רק באותה נשימה, אח"כ הוא הולך לדרכו וממשיך בהרגלים שלו, ובזה הוא מכניס רוח טומאה והרבש"ע נמצא בגלות. אסור לעשות את זה. כל אחד צריך לדעת שיש רבש"ע בעולם שהוא הבורא שמים וארץ, והוא דורש שאיש את רעהו לא יהיה חיים בלעו, רק איש את רעהו לאחיו יאמר חזק. שלא נרצה לקחת ממנו את המלכות שלו, ולא נחשוב שאחד יכול לחטוף אצל השני (מה שהדמיון שלו אומר לו שזה של השני) והוא רוצה לעצמו את השררה והשלטון. כך הוא לוקח את האדנות של הרבש"ע, והוא עתיד ליתן על זה את הדין. כל אחד שידע זאת. הרבש"ע שולח אוהרה ועוד אוהרה, עד שהוא יאמר: "די, אני רוצה להגאל. כל העולם שלי ואני לא צריך להיות עני בגלל שאם רוצים לזלזל ולשתות ולחטוף משל השני".

מהכשלונות שלנו אנו מוכרחים ללמוד מי הוא מלך העולם, וכל אחד יכול ללמוד. ואם נלמד, הוא יוליך וינהיג אותנו כמו שהאדון מוביל את הבהמה, ואז נזכה כולנו שלא יהיה "איש את רעהו חיים בלעו", ולא יהיה שנאת חנם, קנאה, רציחה, תאוות, רק יהיה "איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק". ואז הוא יהיה 'מלך העולם', ויכירו וידעו

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

4/3
T

ואני רוצה להחזיר אתכם לארץ שלי, אני רוצה לבנות לכם את הבית השלישי, אבל אין לי למי, כל אחד יודע בנפשו כמה הוא מכאיב לרבש"ע.

עכשיו יושבים כאן יהודים, ויכולים להתאחד ולאהוב אחד את השני. צריך לתת את השלטון לרבש"ע. לא כמו שאנו עושים היום שכל אחד אינו רוצה לתקן את תיקון הנפש שלו. הוא דוחה זאת למחר, אך מחר הוא לא עכשיו, וכך לעולם הוא לא יתקן - יש מחר לאחר זמן. אם לא נתחיל עכשיו אימתני!

מהיום והלאה צריך לראות לרדוף אחרי כבוד ה', ולבקש שהוא ימחול לנו על מה שחטאנו עד היום, ושיחזירנו בתשובה אליו, וכל אחד יתן לו את המלכות של העולם בב"א.

"ברוך כבוד ה' ממקומו" "מלא כל הארץ כבודו", ואז הוא יגאל אותנו, ויעמיד כל אחד על כנו ועל בסיסו, איש תחת גפנו ותחת תאנתו, ויתן לכל אחד את החלק שלו. לכל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, אבל אוי ואבוי למי שמגיע מהעולם הזה ללא הכרת הבורא. שהנשמה היא גוף ולא הגוף נהיה נשמה.

הרבש"ע ברא אותנו גוף, והוא מבקש: תחזירו לי אותו נפש, נשמה, באותו אופן שאני - "כי לא יראני אדם וחי". וכל אדם מישראל מחוייב להגיע לזה. וכשאנו נגיע לבחינה זו, הוא יגאל אותנו בדורינו. כבר הגיע הזמן שהרבש"ע מבקש: אני רוצה להגאל. תנו לי את הכוחות שלכם, הכוחות שאני בעצמי נותן לכם. אני רוצה להגאל,

הודעות בקשר לימי הרחמים הבעל"ט

סליחות מתקיימים בעו"ה ביער קנדי, פרטים בבית הרא"ש, רח' דון יוסף הנשיא 5

ההרשמה לנסיעה לר"ה אצל משפ' גולדשטיין 02 - 5380944

בעו"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אחה"צ

שהשמחה במעונם

הר"ר יצחק שוקרון ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר שמואל יעקבסון ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר משה יעקבסון ומשפ' להולדת הבן
הר"ר פרץ פרוש ומשפ' להולדת הבת
הר"ר יחיאל פרוש ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר ישעי' קרויס ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר יוסף חזן ומשפ' להולדת הנכדה

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' ערני 3
02 - 5829688
פקס: 02 - 5325477
ח.ד. 5080
ירושלים 91050

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

